

Πολύ Ήγαπημένοι μου,

Πολύ Ήγαπημένοι μου, θέλετε να ζήσωμεν με τον Πολύ Ήγαπημένον μας μέσα στις συνειδήσεις των βασανισμένων Κυπρίων.

Ός ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, δέν ζοῦμεν; Ός ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ δέν εἶναι ὁ Χορηγός τῆς Ζωῆς; Ανέχεται νά ζῆ, νά ἀναπνέη, νά χαίρεται τόν Ήλιον, τήν Φύσιν, τήν Ζωήν καί ὁ πλεόν ἄφρων, δέν λέγω ἐγκληματίας, λέγω ἄφρων.

Αὐτή ἡ παράκλησις ἤδη γίνεται. Ὅμως ἂν θέλετε νά πῆτε νά ζοῦμεν πιδ ἐνσυνείδητα, νά κάμωμεν ὥστε οἱ ἄνθρωποι στήν συνείδησίν τους νά ἐκφράζουν πιδ πολύ τήν καλωσύνην. Νομίζετε ὅτι δέν ἐπωμιζόμεθα ἤδη τό βάρος τῆς ἀνθρωπότητος καί Ἡμεῖς καί σεῖς;

Ερώτησις: Μήπως ἦταν ἀνόητη ἡ παράκλησις μου. Πάτερ μου;

Διδάσκαλος: Ὅχι, πολύ εὐγενική. Καί εἶπα γένοιτο. Θά γίνῃ. Τήν δικήν σας παράκλησιν ἀκολουθεῖ ἡ δική μου παράκλησις στόν Πολύ Ήγαπημένον καί ἡ δική ΤΟΥ στόν ΠΑΤΕΡΑ.

Καί σᾶς δίδω ἀπό τώρα τήν ἀπάντησιν τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ.

Θά δῆ ἡ ταλαίπωρη Κύπρος πολύ καλλίτερες ἡμέρες καί αἱ ἀνομίαι τῶν ἄφρων δέν θά λογισθοῦν.

Γήϊνος Διδάσκαλος: Εὐχαριστῶ Πάτερ μου αὐτό ἤθελα νά μήν λογισθοῦν αἱ ἀνομίαι μας καί τά ἐγκλήματά μας. Πάτερ μου αὐτό ἤθελα νά μήν λογισθοῦν διότι βλέπω φοβερά πράγματα. Εὐχαριστῶ πού τοὺς εἶπες ἄφρονες καί ὄχι ἐγκληματίες.

Τί λέτε ἀδελφοί μου; Εὐχαριστῶ Πάτερ μου. Νά δοῦν ἄς μήν δοῦμεν ἑμεῖς, νά δοῦν πιδ καλλίτερες ἡμέρες, τό αἷμα εἶναι πολύτιμον νά μή χύνεται στήν γῆν. Νά συνέλθουν οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ.

Ἐχετε ἐπί τῆς παρουσίας καταστάσεως νά ὑποβάλετε ἐρωτήσεις. Ἀναμένω ἐρωτήσεις.

Ερώτησις: Αὐτές οἱ δολοπλοκίες Πατήρ Γιοχανάν τῶν μεγάλων οἱ ὅποτες ἐπηρεάζουν ὁμάδες ἀνθρώπων ἐδῶ καί μᾶς δημιουργοῦν προβλήματα, ἢ δυνατόν νά ἐκλείψουν Πατήρ Γιοχανάν;

Διδάσκαλος: Δέν νομίζεις ὅτι αὐτές οἱ δολοπλοκίες ἀκονίζουν τό μυαλό τῶν μικρῶν εἰς τό νά ἐξελεύσωνται; Δέν νομίζεις ὅτι ἐξυπηρετοῦν; Δέν θά ἦταν προτιμώτερον νά πῆτε, στέες δολοπλοκίες αὐτές νά βοηθοῦν καί οἱ ἀδελφοί ἀδελφοί σας ὥστε νά γίνωνται ἀντιληπταί καί οἱ μικροί νά μποροῦν νά προχωροῦν;

Ερώτησις: Ὑπάρχουν κίνδυνοι Πατήρ Γιοχανάν με τέες πράξεις τῶν μεγάλων αὐτῶν;

Διδάσκαλος: Ποτέ κανεῖς δέν ἔχει πειρασθῆ καί δέν ἔχει ὑποφέρει περισσότερο ἀπό ὅτι ἡ εἰμαρμένη τό ἐπιτρέπει.

Ερώτησις: Δημιουργοῦν φυσικά στοιχειακά κακά τά ὅποτα ἐπηρεάζουν πάνω στόν κόσμον.

Διδάσκαλος: Ἴσως νά μή ἔγινεν ἀντιληπτόν αὐτό πού εἶπα. Νομίζεις ὅτι ὅσον φοβερόν καί ὅν εἶναι ἕνα στοιχειακόν, μπορεῖ ἕνα ἀθῶον παιδί νά τό ἐπηρεάσῃ, νά τό βλάψῃ; Ὅστε ἡ κρίσις σύμφωνα με τόν Νόμον τῆς ἰσορροπίας εἶναι δίκαιη, γιά μᾶς ὅμως δέν εἶναι ἀναγκαῖα ἀφοῦ ὑπάρχει μέσα στόν Χῶρον ἡ πίστωσις Χρῆνου δια τήν καλλιτέραν ἀποπληρωμήν, νέος παρίγων καί γι' αὐτό ἐργαζόμεθα. Ἀσφαλῶς δέν θά καταστράτηγηθῆ ὁ Νόμος, ἀλλά νά γίνῃ ἀποπληρωμή με δίκαιότερον τρόπον ἢ πλιώτερον τρόπον, καλλίτερον τρόπον.

Ρίξετε τόν σπόρον τοῦ καλοῦ στήν ἤδη γόνιμην γῆν πού ἐτοιμάσαμεν ἡμεῖς, διότι εἰς τόν ἀγρόν τῆς καλισύνης πάνω στόν Πλανήτην ἔχουμεν ἐργασθῆ, ἐργαζόμεθα, ἡργάσθη ὁ Πολύ Ήγαπημένος καί εἶναι ἕνα μέρος τῆς ψυχῆς ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Σ' αὐτόν τόν ἀγρόν πού μπορεῖ νά φαντάζεσθε ὅτι εἶναι ἄγονος, ἔχομεν ἐργασθῆ. Ρίξετε μόνον ἔσετε τόν σπόρον μέσον τῆς εἰδωλοπλαστικῆς, τῆς θελήσεως καί τῆς ἀγάπης, τό ὅλον ἔργον τό ἀγαλαμβάνομεν ἡμεῖς.

Ἐχεις ἱκανοποιηθῆ; Ὅμως ἀρχίσθε τό φύτεμα τοῦ καλοῦ σπόρου ὡς ἀρχή μέσα στήν δική σας συνείδησιν.

Ερώτησις: Πατήρ Γιοχανάν είμαι και έγώ ένας απ'αυτούς που έχουν ξεσπιτωθή. Βεβαίως αυτήν τήν στιγμήν δέν έκφράζω τόν δικόν μου πόνον αλλά βλέπω τόν πόνον τών άλλων και βεβαίως τόν νοιώθω περισσότερο. Ο χειμώνας πλησιάζει και από τές ένδειξεις είς τό ύλικόν πεδόν, έκ τών συζητήσεων είς τό "Ηνωμένα Έθνη φαίνεται ότι τό ζήτημα τό Κυπριακόν θά πείη γιά νά συζητηθή κατά τόν Δεκέμβριον ως είδικόν θέμα. Η παράκλησίς μου είναι άν μπορούν νά έπιστρέψουν τό γρηγορότερον στα σπίτια τους.

Διδάσκαλος: Ξεύρεις τί κάνης τώρα αυτήν τήν στιγμήν; Εάν μεγαλύτερος αδελφός παρακαλείς τόν Πατέρα νά δώση κάτι σ'ένα αδελφόν σου. Ο ΠΑΤΕΡΑΣ λές νά μήν τό είχεν σκεφθή; Νά άγαπή περισσότερο από έσένα;

Ερώτησις: Αίτεείτε και δοθήσετε ύμίν.

Διδάσκαλος: Ναι, τό αίτεείτε και δοθήσετε ύμίν τό είπεν ο Πολύ 'Ηγαπημένος γιά νά συνειδητοποιήσετε, όταν πάρετε από τόν ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, τό χάρισμα και όχι γιατί ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ έχει ανάγκην νά του ζητήσετε νά δώση. Νά μήν παρεξηγουμέν τους λόγους του Πολύ 'Ηγαπημένου. Και χωρίς νά ζητήσετε δίδει. Άλλά όταν ζητήσετε και δώσει μπορείτε νά συνειδητοποιήσετε τήν δωρεάν του ΚΥΡΙΟΥ.

Γιά δικόν σας συμφέρον είπεν ο Πολύ 'Ηγαπημένος τό αίτεείτε και δοθήσετε ύμίν και όχι γιατί ο ΠΑΤΗΡ έχει ανάγκην νά ζητήσετε και νά σ'ε δώση. Πρός ΘΕΟΥ όχι αυτήν τήν έρμηνειαν. Δίδει πλούσια και πάντοτε και γνωρίζει ΕΚΕΙΝΟΣ τές ανάγκες τών τέκνων ΤΟΥ. Λοιπόν, τό αίτεείτε και δοθήσετε ύμίν είναι γιά νά συνειδητοποιήσετε όταν πάρετε τήν θεϊαν δωρεάν σείς οι ίδιοι και όχι γιατί ο ΠΑΤΗΡ έχει ανάγκην νά του ζητήσετε.

Ερώτησις: Άν δέν χρειάζομαι κάτι δέν θά τό ζητήσω, γιά νά ζητήσω κάτι πρέπει νά τό χρειασθώ.

Διδάσκαλος: Πολλά πράγματα έχεις ανάγκην και δέν τό ζητάς διότι δέν τό ξέρεις ότι έχεις ανάγκην και έντούτοις σου τό δίδει. Μπορεί νά ζητήσης κάτι που νομίζεις ότι τό έχεις ανάγκην και νά μήν τό έχεις ανάγκην και μάλλον θά σέ βλάψη και δέν θά σου τό δώση ο ΠΑΤΗΡ.

Ερώτησις: Ζητώ κάτι και μου τό δίδει, άν ίσχύει και στήν περιπτώσιν αυτήν τό αίτεείτε και δοθήσετε ύμίν.

Διδάσκαλος: Όρθώς. Συνειδητοποιείς τήν δωρεάν.

Ερώτησις: Είς τήν προκειμένην περιπτώσιν Πατήρ Γιοχανάν όταν υπέβαλα τήν παράκλησιν αυτήν, έννοούσα, έχοντας υπόψιν μου ότι πρέπει αυτός όλοι οι αδελφοί έδώ νά άποπληρώσουν τό κάρμα αυτό, έννοούσα νά δοθή από τόν ΠΑΤΕΡΑ πλουσιώτερον τό θεϊον Έλεος.

Διδάσκαλος: Πιστέφε ότι έχει δοθή πολύ πλούσια τό θεϊον Έλεος μετνε ήσυχος και θά δής ότι όλα βολεύονται τήν στιγμήν που κανείς δέν τό περιμένει. Έχουν γνώσιν οι φύλακες. Σείς μήν άμελεείτε τήν είδωλοπλαστικήν σας και νά καλύπτετε τό Νησί σας μέ τό λευκορόζ φως.

Ερώτησις: Ίσως και τό κίβρι νά ήτο πολύ πιο μεγάλο και τό θεϊον Έλεος νά τό έχη συμπτύξη πολύ.

Διδάσκαλος: Πιστέφετε ότι τό καλόν τό όποϊον θά προκύψη είναι εκατονταπλάσιον από τήν δοκιμασίαν και στα άτομα και στο σύνολον και στα κράτη.

Μήπως αυτό δέν ικανοποιεί; Ήδη τά δεινά που ήλθαν τά όποτα βλέπετε δέν έχουν δώσει καλά; Δέν έχάθησαν ζωές, εύκολα θά επανέλθουν αλλά εύχόμεθα συνετώτεροι.

Που είναι τώρα, πιο πρακτικά νά ιδώμεν, ή όλη αίτια του κακού; γιατί θά είναι καλά νά δοϋμεν τήν αίτίαν του κακού στήν ρίζαν της. Άς μή βλέπω τό άγκάθι, άς δω τήν ρίζαν της άγκαθιάς. Δέν θά άρχίσω νά κόβω ένα έναν άγκάθι, θά δώσω μια τσεκουριάν στήν ρίζαν της άγκαθιάς ή θά της άποστερήσω τό νερό γιά νά άποξηρηνθή. Τά άγκάθια είναι πολλά, που είναι όμως ή ρίζα του κακού, ή ρίζα της άγκαθιάς;

Κατάχρησις του θελου δώρου της σκέψως. Διοχέτευσις του θελου δώρου της σκέψως ως άμόρφου Νοϋ είς τό νά μεγαλώση ένα νοσηρόν συναίσθημα, άκύβερνητον, τό όποϊον ονομάζεται έγωϊσμός, φανατισμός, κακή αντίληψις καταστάσεων, τά πάντα νόθα τέκνα του

ἐγώτισμοῦ. Κάτι σὺνηθές εἰς τὸν κοινὸν ἄνθρωπον. Ἐδῶ θὰ εἶναι καὶ τὸ καθῆκον σας εἰς τὸ μέλλον, στὴν διαζῶτησιν τῶν ἀνθρώπων. Φθάνει ὁ ἄνθρωπος σ' ἕναν σημεῖον νὰ διοχετεύῃ ὑποσυνειδήτως αὐτὸν τὸν Νοῦν καὶ νὰ μεγαλῶνῃ μέσα εἰς τὴν συνειδήσειν του- δὲν θὰ τὸ πῶ συνειδήσειν- στὸ ὑποσυνειδήσιον του μᾶλλον θὰ ποῦμεν, φθάνει μέχρι τῆς συνειδήσεως, παραλογισμένης ὅμως συνειδήσεως τώρα, σὰν φανατισμὸς πού δὲν ἔχει μέ- σα καθόλου ὀρθολογισμὸν. Προσηλῶνται σὲ πρόσωπα σὲ καταστάσεις καὶ γι' αὐτοὺς πού πιστεύουν ἐγκληματοῦν καὶ χίνουν τὴν ζωὴν των χωρὶς νὰ διαλογίζονται καὶ νὰ ποῦν... Μὰ γιὰ ποῖον λόγον; Τί αὐτὸν τὸ πρόσωπον μπορεῖ νὰ μοῦ προσφέρῃ ὑπὸ τὸ ἄλλον πρόσω- πον περισσότερον; Καὶ εἰς τί αὐτὸν τὸ πρόσωπον πού με κυβερνᾷ μπορεῖ νὰ εἶναι καλύ- τερον ἀπὸ τὸ ἄλλο πρόσωπον.

Θὰ πῆτε προσωπολατρεία. Καὶ εἴχαμεν πεῖ σ' ἕναν μάθημα ὅτι ἡ προσωπολατρεία εἶναι ποῦν μὲν μεγάλο κακό.

Εἰς τὴν θρησκείαν ἔχει δημιουργήσει προσηλῶσιν σὲ αὐτοεπιγνώσεως πού ἔχο- μεν ὀνομάσει Ἁγίους, ἔχει ξεχωρίσει τάξεις Ἁγίων, καὶ ἔχει κάμει ὄργανα ἀνθρώπων μέσα στὴν ἀφέλειάν των καὶ τὴν ἀγνοιάν των πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κακιῶν των. Ἐνας πιστεύει ὅτι τὸν βοηθᾷ ἡ Παναγία, ἄλλος ὁ Ἁπόστολος Ἀνδρέας, ἄλλος κάποιος ἄλλος Ἅγιος καὶ ἄλλος Ἅγιος καὶ νομίζει ὅτι μπορεῖ νὰ ζητᾷ ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἅγιον ἢ αὐτὴν τὴν αὐτοεπιγνώσιν ὅτι ἀνύητον μπορεῖ νὰ φαντασθῇ, ἀκόμα καὶ νὰ ἐκδικηθῇ αὐτοῦς πού ὀνομάζει ἐχθρούς του. Ἀφροσύνη. Ἀλλὰ μήπως αὐτὸ δὲν θὰ τὸ συναντήσωμεν καὶ εἰς τὰ Ἐθνη; Δέν θὰ ἴδωμεν ὁμόθησκα ἔθνη νὰ παρακαλοῦν τὴν Παναγίαν ἢ ἕναν οἰονόηποτε Ἅγιον νὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ νὰ τοὺς εὐλογήσῃ τὰ ὄπλα των; Τὸ ἴδιον δὲν βρῖσκομεν καὶ εἰς τὰ ἔθνη;

Ἐπομένως, ἡ προσωπολατρεία ἀπὸ μέρους ὁμάδων ἢ ἀτόμων εἶναι κάτι τὸ κακόν, ἔστω καὶ μέσα στοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας.

Ἐνα Ἅγιον δὲν πρέπει νὰ τὸν βλέπετε, οὔτε σὰν βακτήρια γιὰ νὰ ἀκουμπᾶτε, οὔτε σὰν ράβδον γιὰ νὰ κτυπᾶτε. Προσέξτε στὸ ἀημεῖον αὐτό. Σὰν ἀγάπη, ναί. Σὰν βοήθεια, ναί. Ἐξω γίνετ' ἀντιληπτός;

Ἐρωτήσεις: Σὲ πολλές περιπτώσεις ἡ βοήθεια δὲν συνεπάγεται βλάβην πολλές φορές σὲ κάποιον, ἢ ἐνέργεια τοῦ ὁποίου σὲ φέρνει σὲ δεινὴν θέσιν οὕτως ὥστε νὰ ζητᾷ τὴν βοήθειαν, ὅπως εἶναι σήμερα ἡ κατάσταση στὴν Κύπρον.

Διδάσκαλος: Βέβαια. Πάντοτε δίδεται ἡ βοήθεια; ἢ ὅταν πρέπει καὶ ὅση πρέπει; Ἡμεῖς ἔχομεν γινῶσιν. Ὅταν βλέπωμεν ἕναν πάσχοντα πού δὲν μπορεῖ νὰ περπατήσῃ θὰ τὸν ὑπο- στηρίξωμεν νὰ περπατήσῃ. Θὰ τὸν βοηθήσωμεν νὰ ἀποθεραπευθῇ καὶ θὰ τοῦ ποῦμεν στὰ δικὰ σου πόδια πλέον, καμμία ἄλλη βοήθεια. Καὶ ἀσφαλῶς ἡ βοήθεια θὰ δοθῇ ὅταν πρέ- πη καὶ ὅση πρέπει, περισσότερη ἀπὸ ὅτι πρέπει γίνετ' ἀντιληπτός; εἰς αὐτὸν πού τὴν δέ- χεται, τὸν κάμνει ὀκνηρόν καὶ ἀνύητον καὶ σ' αὐτὸν πού τὴν δίδει ἐπίσης ἀνύητον; Ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ δοθῇ τὴν ὥραν πού πρέπει καὶ ὅση πρέπει. Αὐτὸ θὰ τὸ κρίνετε μέσον τῆς λογικῆς.

Μὴν διστάσετε νὰ δώσετε τὴν βοήθειαν στοὺς συνανθρώπους σας ὅταν τὴν χρει- ἀζονται καὶ ὅταν πρέπη νὰ τὴν δώσετε καὶ αὐτὸ θὰ τὸ νοιώσετε. Πολλές φορές σὰν ψυ- χοθεραπευτῆς θὰ προσπαθήσετε νὰ βοηθήσετε καὶ δὲν θὰ ἐπιτύχετε. Αὐτὸν δὲν σημαίνει ἀνικανότητα ἀπὸ μέρους σας, οὔτε σκληρότητα ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ ΠΑΤΡΟΣ, ἀλλὰ διότι εἶναι προτιμώτερον τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην νὰ μὴ δοθῇ βοήθεια, νὰ δοθῇ ἀργότερα, καὶ θὰ αἰσθανθῆτε ὅτι μιὰ ὥρα πρέπει νὰ δώσετε βοήθεια καὶ νὰ νοιώσετε εὐτυχισμένοι γιὰτὶ εἶσατε ὁ ἀγωγὸς τοῦ Θεοῦ σχεδίου τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην.

Πότε; Ὅταν θὰ ἀρχίσετε τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ νοιώσετε μέσα σας πότε πρέπει καὶ πότε δὲν πρέπει καὶ θὰ δῆτε ὅτι δὲν εἶσατε σεῖς στὴν πραγματικότητα πού δίδετε τὴν βοήθειαν ἀλλὰ εἶσατε ἀπλῶς ἀγωγὸς τοῦ Θεοῦ σχεδίου.

Ἐχομεν ὑπόψιν μας μιαν βοήθειαν πού ἐδόθη πού ἰσοδυναμεῖ μὲ θαῦμα. Σὲ μιὰ στιγμὴν πού αὐτὸς πού ἔδωσε τὴν βοήθειαν ἦτο τόσο ἐξητλημένος πού ἦτο εὐσκο- λον γι' αὐτὸν νὰ ἀνεβῇ μιὰ σκάλα, ὅμως ἡ βοήθεια ἐδόθη διότι ἔπρεπε νὰ δοθῇ. Αὐτὸ ἔγινε μπροστὰ στὴν ἀδελφὴ Μίρω αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα.

Ὅστε ὅταν πρέπη νά δοθῇ βοήθεια θά δίδετε. Ἐσεῖς θά εἶσθε πανέτοιμοι νά δώσετε τήν βοήθειαν, θά νοιώσετε πότε πρέπει νά σταματήσετε ἢ πότε πρέπει νά προχωρήσετε. Τό ἀποτέλεσμα δέν θά εἶναι τῆς δικῆς σας ἀρεσκείας ἀλλά σύμφωνα μέ τόν νόμον. Πολλές φορές θά θῆτε ἕνα πρόσωπον τό ὁποῖον μπορεῖ νά συμπαθήσετε σάν ἄτομο καί θά θέλητε νά τοῦ προσφέρετε πολλά, καί θά δῆτε ὅτι δέν μπορεῖτε νά τοῦ προσφέρετε πολλά διότι δέν τό ἐπιτρέπη τό θεῖον σχέδιον, θά πρέπη νά πάρῃ ἀκόμη μερικά μαθήματα. Μήν πικραθῆτε διότι γιά τό πρόσωπον ἐκεῖνο δέν μπορεῖτε νά κάμετε πολλά, καί θά δῆτε ὅτι στόν ὁρόμον σας θά ἔλθῃ ἕνας ἐντελῶς ἄγνωστος μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης πού οὔτε κἄν θά τραβήξῃ τήν προσοχήν σας, ἴσως καί νά μήν τόν συμπαθήσετε τήν στιγμῆν ἐκείνην, γιατί; θά εἶναι διαφορετικοί οἱ κραδασμοί σας. Καί ὅμως θά πρέπη νά βοηθηθῇ καί θά δῆτε ὅτι τό ὅτι λαμβάνει χώραν ἰσοδυναμεῖ μ' ἕνα θαῦμα. Μήν πικραπονηθῆτε νά πῆτε ὅτι, δέν τό ἤθελα ἐδῶ αὐτό, θά τό ἤθελα κάπου ἄλλου σέ πιδ ἀγαπητά μου πρόσωπα διότι δέν εἶσθε ἐσεῖς πού θά ἐκλέξετε.

Ἐπομένως, αὐτοί πού δίδουν τήν βοήθειαν μέσον σας γνωρίζουν τό πῶς καί πότε. Ἀγωγοί τοῦ θεοῦ Σχεδίου. Τό ἴδιο καί ὅταν ζητᾶτε βοήθειαν θά ξέρετε ὅτι θά σᾶς δοθῇ ὅση πρέπει καί ὅταν πρέπη.

Ἔστωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".